

19-C°).- EXP. 1210/2020.- MOCIÓ CONJUNTA DELS GRUPS POLÍTICS MUNICIPALS COMPROMÍS, PSOE I PP SOBRE EL 8 DE MARÇ DE 2020, DIA DE LA DONA.

Atesa la moció conjunta dels grups polítics municipals Compromís, PSOE i PP sobre el 8 de Març de 2020, Dia de la Dona, el text de la qual és següent:

“MOCIÓ 8 DE MARÇ 2020

El feminisme i la lluita pels drets de la dona no és un moviment nou. Ja al segle XVIII, Mary Wollstonecraft publica el 1792: «A Vindication of the Rights of Woman: with Strictures on Political and Moral Subjects», posicionant-se com una de les primeres obres feministes de la literatura i de la filosofia. Amb el naixement d'aquesta obra, Wollstonecraft comença a obrir camins que reivindiquen els drets de les dones, com l'educació, entre altres coses, possibilitant així una nova onada de moviments socials on les dones seran partícips i protagonistes.

Un 8 de març de 1857 un grup d'obreres tèxtils va eixir als carrers de Nova York a protestar per les condicions de misèria en què treballaven. Esdevingueren diferents fets com l'incendi de la fàbrica Cotton o el del Triangle Shirtwaist Company, de Nova York el dia 25 de març de 1911, una indústria tèxtil on treballaven cinc-centes persones, en la seua gran majoria dones immigrants joves. En aquest darrer incident van morir 142 obreres que l'any anterior havien mantingut una important vaga per demanar millors condicions laborals.

Al llarg de la història moltes dones han sigut injustament invisibilitzades tot i que han estat pioneres o han destacat en algun àmbit de coneixement. Algunes d'elles han aconseguit trencar sostres de vidre, són dones que han obert camins. De tota manera, cal continuar treballant per fer-les més visibles.

Moltes treballadores han estat vinculades a professions que s'han desenvolupat a les cases o fora dels espais formals del treball remunerat, formant part de l'economia submergida, cobrant molt poc, treballant sense garanties ni seguretat ni prestacions i que hui no tenen dret a cap reconeixement laboral. Parlem de les aparadores, de les estisoradores, de les que treballaven al magatzem de taronges, molien arròs a casa, cosien nines o catifes, etc.

A totes les dones que són ties, iaies, germanes i mares i des del més absolut anonimat han contribuït directament en els fets històrics, a les que han treballat sostenint la vida, cuidant de les famílies, creant xarxa i per això ja mereixen el nostre reconeixement. Sense elles, les mares, cuidadores, proveïdores, netejadores, atorgadores i sustentadores de la vida en definitiva, res del que fem seria possible.

Anys més tard, en 1907, té lloc la primera Conferència Internacional de Dones Socialistes a Alemanya, liderada per Clara Zetkin i és allà on es proposa commemorar el 8 de març en record de la mort d'aquestes treballadores, denominant-lo així **El Dia de la Dona Treballadora**. És després de la Segona Conferència Internacional de Dones Treballadores en Copenhaguen en 1910 quan es va establir el 8 de març com el Dia Internacional de les Dones Treballadores. D'acord amb això i tot seguint el recorregut del cronograma feminista, al 1977 les Nacions Unides declaren el 8 de març com el **Dia Internacional de la Dona**, usant com a símbol d'aquesta celebració

el color lila, ja que d'aquest color eren els teixits que treballaven les dones a la fàbrica tèxtil quan van ser cremades. Dia de reivindicació dels drets laborals i socials de les dones reconegut internacionalment i nascut des del feminisme com a reivindicació de la igualtat i de l'equitat entre dones i homes. Per això, aquest 8 de Març 2020 volem retre un homenatge ben merescut a totes aquestes dones i contribuir a donar a conèixer la seua vida, fets i accions.

La mal anomenada crisi econòmica de la passada dècada, ens va portar cap a una involució en els drets de les dones produint una major desigualtat, empobriment, feminització de la precarietat, retallada en drets socials i pèrdua de drets de ciutadania, fins i tot de drets ja consolidats.

A nivell internacional continuen produint-se situacions d'extrema vulnerabilitat relacionada amb les situacions de migració, tant per problemes econòmics com polítics o causats pels conflictes oberts.

Les retallades econòmiques van suposar un atac directe contra el procés d'igualtat entre dones i homes ja que la precarietat laboral, la cura de les persones en situació de dependència, etc. recauen de forma majoritària sobre les dones quan les institucions públiques no les cobreixen.

Segons dades d'organismes oficials les dones europees tenen una renda més d'un 20% inferior a la dels homes, que en realitat és com si les europees treballaren gratis des d'octubre fins a finals d'any. Islàndia, s'ha convertit en el primer país en aprovar per llei (1 de gener de 2018) que les empreses amb 25 treballadors o més i els organismes públics, controlen i demostren que les seues treballadores i treballadors guanyen el mateix jornal pel mateix treball realitzat.

A l'Estat Espanyol l'**escletxa salarial se situa en un 30% i en un 34,4% a la Comunitat Valenciana** segons CCOO, això vol dir, una mitjana de 6.107,76€ anuals menys per una treballadora valenciana que desenvolupa una feina d'igual valor que un home. Això no sols afecta al llarg de tota la vida laboral, sinó que, una vegada arribada l'edat de jubilació, veiem com aqueixa bretxa es reproduïx en la pensió, deixant així a un major nombre de dones en situació de pobresa, en edat avançada, a més. Malgrat la **Llei estatal 3/2007, de 22 de març, per a la igualtat efectiva de dones i homes de 2007**, és evident que hi ha molta feina per fer.

El govern valencià dintre de les seues competències en polítiques de promoció de l'ocupació, ha implementat diverses mesures per la lluita contra la discriminació laboral de les dones. En tots els programes de foment de la contractació (AVALEM) s'aplica de forma transversal la discriminació positiva.

Han actualitzat i aprovat de nous els Pla d'igualtat de la Funció pública, Educació i Sanitat. I s'està impulsant l'increment progressiu dels permisos de cura per als homes per al foment de la coresponsabilitat. S'ha duplicat la xarxa Valenciana igualtat, incorporant agents i promotores. Una xarxa que va a continuar creixent.

Tot i aquests esforços que el **Govern de la Generalitat Valenciana** està fent per fer front a l'escletxa laboral i a la feminització de la pobresa, cal recordar que **les competències en matèria laboral ara per ara són estatals**, i és per això que des de Compromís per Alzira, PSPV-PSOE Alzira i Partit Popular d'Alzira, considerem molt

necessària una llei com la islandesa per tal de pal·liar aquesta injustícia social i econòmica que afecta a totes les dones treballadores.

Cal treballar per trencar 'els sostres de vidre (les discriminacions patides per les dones que provoquen de fet la impossibilitats de desenvolupar plenament les seues carreres professionals), però més important encara és la lluita contra «el terra enganxós». El 80% de les rendes de menys de 12.000€/any són dones i a més pateixen una pressió fiscal del 30%. La pobresa té rostre de dona, eixa és l'arrel de les desigualtats.

Cal la implementació de les mesures que les Corts Valencianes, en resolució de la Comissió de Polítiques d'Igualtat de Gènere i del Col·lectiu LGTBI, del 5 de desembre de 2017, van instar al Govern de l'Estat.

Cal traslladar al Govern espanyol la nostra preocupació per la situació de discriminació que pateixen les dones, cal avaluar el desenvolupament i l'aplicació de la Llei 3/2007 del 22 de març per la igualtat efectiva de dones i homes, la seua eficàcia i la seua capacitat per tal de resoldre els problemes reals de desigualtat.

També som conscients que per a les transformacions socials és bàsic la desaparició prejudicis, dels estereotips, de la divisió sexual del treball i de la no coresponsabilitat en les cures. Per això és tan importat la coeducació, i encoratgem la Conselleria d'Educació a continuar desenvolupant-ne mesures en aquest sentit, i és per això que cal un canvi profund de la llei d'educació (Llei Orgànica 8/2013 per a la Millora de la Qualitat Educativa, LOMQE). Així mateix treballar tant des de l'educació com des del desenvolupament de programes per l'ocupació, per evitar sectors feminitzats i sectors masculinitzats. Cal visibilitzar i reivindicar les cures com una responsabilitat de tota la societat.

També és fonamental garantir els drets de ciutadania de totes les dones i el dret a l'asil. L'actual sistema liberal provoca situacions de desequilibris territorials, de sobreexplotació de recursos i de fluxos de població, i dins d'aquest procés les dones s'emporten la pitjor part. Cal remarcar la gravetat de les situacions que pateixen les dones migrants, exposades a múltiples violències. Rebutgem la tracta de persones i el sistema prostitucional. Converteix les dones en mercaderia i vulnera els seus drets.

Cal insistir en el paper important dels mitjans de comunicació i en els agents culturals per trencar estereotips i presentar les dones com a subjectes amb drets plens i no com subsidiàries ni com a objectes, en cap sentit.

Per últim, cal destacar per la seua contemporaneïtat, l'**Agenda 2030 de Desenvolupament Sostenible**, la qual marca l'acció global pel desenvolupament fins l'any 2030 i configura un full de ruta d'actuació connectat entre si per assolir un objectiu en comú: el desenvolupament mundial sostenible. Dins d'aquesta Agenda 2030, trobem dos objectius (ODS) 8 i 10, els quals vetllen per un treball digne i un creixement econòmic i per la reducció de les desigualtats, respectivament. Són aquests objectius els que exigeixen un sistema de governança multinivell eficaç: cada nivell de govern (internacional, nacional, regional i local), ha de ser responsable de comprometre's, mitjançant consensos, aliances i col·laboracions amb altres sectors, a impulsar, implementar i aconseguir les fites marcades. Veiem per tant, que el feminisme queda recollit dins d'Agenda 2030, com un objectiu a implantar, assolir i consolidar per la ONU.

Cal que des dels ajuntaments posem una mirada feminista a totes les polítiques públiques, cada dia. Per tot això presentem per al debat i consideració del ple de l'Ajuntament d'Alzira els següents **ACORDS**:

- 1) Ens comprometem a continuar elaborant polítiques d'igualtat de caràcter transversal, a dotar-les pressupostàriament, a avaluar i fer el seguiment dels acords presos en matèria d'igualtat, i donar-ne compte periòdic a aquest ple.
- 2) Ens comprometem i encoratgem la resta de les institucions a seguir treballant per la igualtat i en avançar en el desenvolupament de les polítiques per la igualtat i contra la violència masclista i de gènere. Manifestem la importància del **Pacte d'Estat contra la violència de gènere**, i la dotació i continuïtat pressupostària per garantir la seua aplicació. Manifestem la importància cívica i política del **Pacte Valencià contra la violència de gènere i masclista**. El nostre Ajuntament està adherit al dit pacte i es compromet a aplicar-lo i a actuar d'acord amb les seues propostes.
- 3) Com a Ajuntament, ens adherim a l'acord a què s'ha arribat en les Corts Valencianes el passat 30 de gener, pel qual es reforça l'acord del **Pacte Valencià contra la violència de gènere i masclista** i per tant, ens comprometem també a continuar fent valdre les mesures d'aquest Pacte, a més mostrem el nostre rebuig a qualsevol tipus de posicionament polític que negue l'existència de la violència de gènere i masclista o que propugne la minoració de les mesures de protecció de les dones. Cal recordar que la violència contra les dones és un tema que ha sigut objecte d'un pacte d'Estat.
- 4) Demanar al Govern espanyol que iniciï els tràmits per aprovar una llei d'equiparació efectiva salarial entre dones i homes.
- 5) Instar als partits polítics amb representació al Congrés i al Senat a presentar propostes i que agilitzen els processos per tal d'aprovar la llei.
- 6) Instar el Govern estatal a destinar recursos en inspecció del treball i seguretat social per a detectar i sancionar discriminacions directes i indirectes salarials per raó de sexe.
- 7) Demanar al Govern espanyol la ratificació del **Conveni 186 de la OIT** (Organització Internacional del Treball) per a la dignificació del treball a la llar i les cures.
- 8) Instar al Congrés a elaborar una llei d'educació que tinga com a valor fonamental la coeducació.
- 9) Exigir al Govern estatal un finançament just per tal de portar a terme les polítiques d'igualtat així com les polítiques educatives i les socials. Ens calen unes polítiques amples, no es tracta de resoldre situacions d'especial precarietat de caràcter assistencialista sinó de garantir els drets de ciutadania, i és urgent que desaparega la discriminació que patim en el finançament.
- 10) Continuar amb el procés d'incorporar més dones als noms dels carrers del nostre

poble (per canvi o per nova creació).

- 11) Donar trasllat dels presents acords a la Generalitat Valenciana, i en especial a la *Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives*, als grups parlamentaris de les Corts valencianes, al *Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat* del Govern d'Espanya i als diferents grups parlamentaris del Congrés i del Senat, així com que es publicite per les vies habituals i es comuniqui al teixit associatiu de la nostra població."

Vist el dictamen de la Comissió Informativa de Serveis per a les Persones de data 25-02-2020.

El Ple de l'Ajuntament, per 20 vots a favor corresponents 9 a Compromís, 3 al PSOE, 6 al PP i 2 a C's, i 1 vot en contra corresponent a VOX, dels 21 membres corporatius en eixe moment presents en la sessió, dels 21 que de fet i de dret integren la Corporació municipal, **ACORDA**:

Aprovar la referida moció en els seus propis termes.

Una vegada adoptat l'acord que antecedeix, la Presidència va obrir un torn d'explicació de vot, i es van produir les següents intervencions:

.....